

- смири; а който смирява себе си ще ся възнесе.
- 15 Приносѣхъ му още и дѣчица, да ся прикосне до тѣхъ: а ученици-тѣ като видѣхъ възбранихъ
- 16 имъ. Но Іисусъ гы повика, и рече: Оставѣте дѣца-та да дохождатъ при мене, и не гы въспирайте; защото на таквызъ е царство-то Божіе.
- 17 Истинъ ви казувамъ: Който не приеме царство-то Божіе както дѣте, нѣма да влѣзе въ него.
- 18 И нѣкой си голѣмецъ го попыта и рече: Учителю благый, що да сторѣхъ за да наслѣдувамъ
- 19 животъ вѣченъ? А Іисусъ му рече: Що мя казувашъ благъ? никой не е благъ, тѣкмо единъ
- 20 Богъ. Заповѣди-тѣ знаешъ, “Да не направишъ прѣлюбодѣніе; Да не убіешъ; Да не откраднешъ; Да не лъжесвидѣтельствувашъ; Почитай бащъ си
- 21 и майкъ си.” А той рече: Всичко това съмъ у-
- 22 пазилъ отъ младость-тѣ си до нынѣ. Това като чу Іисусъ, рече му: Още едно ти не достига: все що имашъ продай, и раздай на сиромасы-тѣ, и ще имашъ съкровище на небе-то; и дойди та
- 23 мя послѣдувай. А той като чу това оскърби ся;
- 24 защото бѣше много богатъ. И като го видѣ Іисусъ че ся оскърби, рече: Колко мѣчно ще влѣзжтъ въ царство-то Божіе тѣзи които иматъ
- 25 богатство. Защото по лесно е да мине камила прѣзъ иглены уши, а не богатъ да влѣзе въ
- 26 царство-то Божіе. А които чухъ това рекохъ:
- 27 И кой може да ся спасе? А той рече: Невъзможно-то у чловѣцы-тѣ, у Бога е възможно.
- 28 А Петръ рече: Ето ный оставихмы всичко, и
- 29 послѣдовахмы тя. А той имъ рече: Истинъ ви казувамъ, че нѣма никой който да е оставилъ
- кѣщъ, или родители, или братія, или женъ,
- 30 или чада заради царство-то Божіе, И да не получи многократно на това врѣме, и въ идущій-тѣ вѣкъ животъ вѣченъ.
- 31 И като зѣ дванадесеть-тѣ при себе си, рече